

פרשת תזריע

- "בדמי טְהַרְה" (יב,ד) - "טהרה" הסמוך ל"דמי" לא מפיק הא, והסמוך ל"ימי" ("ימי טהרה") במפיק הא, והיא יוצאת במבטא. ונתנו המדקדקים סימנים לזכירה¹¹⁰. יוצא, שהראשון רפה והשני מפיק גם כאן וגם בפסוקים ה'ו'.
- "וְטָהַר מִמֶּקֶר דְּמִיָּה" (יב,ז) - ההא בחטף-פתח. אבל "וכפר עליה הכהן וטָהַר" (יב,ח) - ההא בצירי. "וכבס בגדיו וְטָהַר" (יג,ו) - ההא בצירי. "וְטָהַר אֶת־הַנֶּנֶע" (יג,יג) - ההא בפתח. "וְטָהַר אֹתוֹ" (יג,לד) - ההא בפתח. "וכבס בגדיו וְטָהַר" - ההא בצירי, ויש לשים לב לכל החילופים הללו.
- "נִנְעֵ צִרְעַת כִּי תִהְיֶה בְּאֲדָם" (יג,ט) - הבית בשוא לא בפתח.
- "וּמַחִית בֶּשֶׂר חַי בְּשֶׂאֱת" (יג,י) - השין רפה ובלא מעמיד לפנייה והשוא נח.
- "אוּ בְּשֶׂתִי" (יג,מח) - הבית בחיריק לא בפתח והשין רפה ובשוא לבדו. ואעפ"י שהבית מועמדת, השוא שאחריה איננו נע גם לבבלים ולחלבים המניעים כל שוא שבא בין מעמיד לטעם, מפני שאין בכוחה של התנועה הקטנה להניע את השוא שלאחריה (ובפסוק שאחרי זה "אוּ בְּשֶׂתִי" הבית בפתח והשין דגושה ולכן השוא נע). ובכלל אם יבוא השוא לאחר חיריק מועמדת כמו במילה "וּמַחִית" (יג,י), "תְּהִיָּה", "יְהִיָּה" יש המניעים אותו אע"פ שבא באותיות הא וחית שהם גרוניות. ברם רוב הספרדים אינם מניעים שוא זה¹¹¹ שלא רק שבא לאחר תנועה קטנה אלא שגם בא באות גרונית. מ"מ בפסוק "וְהִיתָה מְחִית הַמְּכֹוֹה" (יג,כד) - לכל הדעות השוא נח מפני שאין מעמיד במם.

¹¹⁰ עיין במאמר לפרשת השבוע.¹¹¹ הרב יוסף עזרא זליכה שליט"א בקונטרס כללי הקריאה אות יוד.